

nie mogą być zaliczone do aktywów lub pasywów jednostki.",

11) w § 87:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wartość przedmiotów nietrwających w użytkowaniu oraz obiektów tymczasowego zaplecza budowy, ustaloną w sposób określony przepisami § 85, zwaną dalej „wartością początkową”, zmniejsza się o odpisy z tytułu ich umorzenia.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Umorzenia obiektów tymczasowego zaplecza budowy dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto ich użytkowanie, stosując następujące metody:

1) odpisywanie wartości początkowej w kolejnych okresach sprawozdawczych w równych ratach, proporcjonalnie do przewidywanego okresu trwania budowy, nie dłużej jednak niż przez 5 lat,

2) odpisywanie jednorazowo wartości początkowej, jeśli nie przekracza ona kwoty ustalonej jako minimalna dla zakwalifikowania środka pracy do środków trwałych.

Podlegająca umorzeniu wartość początkowa obiektów tymczasowego zaplecza budowy może być pomniejszona o przewidywaną wartość materiałów i odpadów uzyskiwanych w wyniku likwidacji tych obiektów.”,

12) w § 91 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Można nie wyceniać prac projektowych w toku oraz produkcji pomocniczej wykonanej na potrzeby działalności eksploatacyjnej jednostki.”,

13) w § 92 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) produkcji o charakterze budowlano-montażowym, geologiczno-poszukiwawczym, geodezyjno-kartograficznym i przy pracach projektowych — kwotę równą iloczynowi jej wartości kosztorysowej, zwiększonej o ewentualne dodatki nie objęte kosztorysem, a przysługujące wykonawcy, i właściwego dla niej wskaźnika poziomu kosztów; wskaźnik poziomu kosztów ustala się przez porównanie zmniejszonych o koszty nieprodukcyjne i koszty ogólne zarządu kosztów produkcji od początku roku do dnia wyceny, z uwzględnieniem

kosztu stanu robót w toku na początek roku, z wartością kosztorysową danych robót i stanu robót w toku na koniec okresu, w tym również nie objętych umowami z zamawiającym; przy produkcji budowlano-montażowej wskaźnik poziomu kosztów powinien być ustalony odrębnie dla każdej budowy, za którą uważa się plac budowy obejmujący jeden lub kilka obiektów, zespół budów, grupę lub odcinek robót, wykonywanych przez wydzieloną komórkę organizacyjną jednostki; w wypadkach uzasadnionych charakterem produkcji lub warunkami organizacyjnymi wskaźnik poziomu kosztów można ustalać dla całej jednostki; wartość produkcji budowlano-montażowej w toku może obejmować koszty robót nie objętych umową z zamawiającym tylko wówczas, gdy były one niezbędne ze względu na bezpieczeństwo lub potrzebę zabezpieczenia przed awarią.”,

14) w § 105 w ust. 7 w pkt 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) zmniejszanie roszczeń i należności — jeżeli jest to rezerwa na należności od odbiorców,”

15) w § 112:

a) ust. 4 skreśla się,

b) dotychczasowy ust. 5 oznacza się jako ust. 4,

16) w § 113 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek jednostek i zakładów budżetowych kierownicy ich jednostek nadrzędnych, a na wniosek pozostałych jednostek wymienionych w § 1, z wyjątkiem określonych w § 1 pkt 8, dyrektorzy izb skarbowych mogą zezwolić, aby:

1) rzeczowe składniki majątku były inwentaryzowane z mniejszą częstością niż ustalona w § 67 ust. 2, nie rzadziej jednak przepisów § 67 ust. 2 pkt 4—9 i pod warunkiem, że będzie to pełna inwentaryzacja okresowa, przeprowadzona w ostatnim roku realizacji narodowego planu społeczno-gospodarczego,

2) mogły być zaliczone na koniec roku do aktywów jednostki koszty przyszłych okresów również z innych tytułów rozliczeń niż wymienione w § 103 ust. 3.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *B. Samojlik*

130

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 15 kwietnia 1988 r.

w sprawie ustalania w układach zbiorowych pracy stopni szkodliwości dla zdrowia, szczególnej uciążliwości i niebezpieczeństwa występujących na stanowiskach pracy, uzasadniających dodatkowe wynagrodzenie.

Na podstawie § 8 ust. 1 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1987 r. w sprawie zasad kształtowania w układach zbiorowych pracy wynagrodzeń oraz innych świadczeń i uprawnień związanych z pracą w latach 1987—1990 (Monitor Polski Nr 26, poz. 206), po porozumieniu z ogólnokrajową organizacją międzyzwiązkową, zarządza się, co następuje:

§ 1. Występujące w środowisku pracy szkodliwości dla zdrowia, szczególne uciążliwości i niebezpieczeństwa uzasadniające dodatkowe wynagrodzenie dzieli się na

cztery stopnie. Wynikające z rodzaju i natężenia tych zagrożeń współczynniki rozpiętości pomiędzy tymi stopniami wynoszą odpowiednio 1 : 1,5 : 2 : 2,5.

§ 2. Do pierwszego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

1) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,

2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,

- 3) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względu technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25° lub poniżej 10°,
- 4) w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w błocie lub w bezpośrednim kontakcie z wodą,
- 5) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone, np. spawanie, hartowanie,
- 6) w warunkach narażenia na wibrację ogólną,
- 7) w pomieszczeniach, w których konieczne jest stale stosowanie sztucznego oświetlenia,
- 8) przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych.

§ 3. Do drugiego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
- 3) w warunkach narażenia na hałas,
- 4) w obniżonym lub podwyższonym ciśnieniu wynikającym z procesu technologicznego,
- 5) w warunkach narażenia na działanie miejscowej wibracji, np. używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych,
- 6) w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2000 kcal dla mężczyzn i 1200 kcal dla kobiet lub wymagające wymuszonej pozycji ciała,
- 7) w warunkach narażenia na działanie hormonów i antybiotyków powodujących zaburzenia czynności fizjologicznych organizmu oraz innych czynników o analogicznym jak te hormony i antybiotyki działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy.

§ 4. 1. Do trzeciego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia.

2. Do trzeciego stopnia zalicza się szczególnie niebezpieczne prace:

- 1) na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m, uznane za niebezpieczne w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,

- 2) związane z wytwarzaniem, stosowaniem, magazynowaniem i transportowaniem gazów i materiałów wybuchowych,
- 3) wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni itp., których wykonywanie wymaga specjalnego zezwolenia,
- 4) przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V, wykonywane zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie pracy w energetyce,
- 5) związane z załadunkiem i rozładunkiem paliw płynnych oraz ich transportem,
- 6) w kontakcie z materiałem zakaźnym albo chorymi zakaźnie ludźmi lub zwierzętami,
- 7) w kontakcie z ludźmi chorymi na choroby psychiczne lub upośledzonymi w znacznym stopniu,
- 8) w kontakcie ze skazanymi, zatrudnionymi w więziennych zakładach pracy,
- 9) pod ziemią lub pod wodą.

§ 5. Do czwartego stopnia szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane z benzydyną, alfa i beta naftyloaminą, chlorkiem winylu oraz innymi czynnikami o analogicznym jak te substancje działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy.

§ 6. 1. Prace określone w § 2 pkt 1 i 2 oraz w § 3 pkt 1—3 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających dodatkowe wynagrodzenie, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, określone w odrębnych przepisach, lub inne obowiązujące normy higienicznosanitarne.

2. Pomiary czynników szkodliwych dla zdrowia, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

§ 7. Prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, szczególnie uciążliwych lub niebezpiecznych, specyficzne dla danej branży lub zawodu, nie wymienione w zarządzeniu, mogą być w układach zbiorowych pracy ustalone i zaliczane do stopni, o których mowa w § 2—5, w zależności od występujących zagrożeń.

§ 8. Prace określone w § 2—5 mogą być uściślone w układach zbiorowych pracy w zależności od branży lub zawodu.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *I. Sekuła*

131

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 25 kwietnia 1988 r.

w sprawie określenia wykazu środków ochrony roślin, na które ustala się ceny urzędowe.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 2 lit. n) uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (Monitor Polski Nr 34, poz. 256 i z 1987 r. Nr 37, poz. 307), oraz § 1 uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 10 marca 1988 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej uchwały w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (Monitor Polski Nr 9, poz. 72), zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wykaz środków ochrony roślin, na które ustala się ceny urzędowe, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *w. z. W. Młynarczyk*